

ଅପେକ୍ଷାର ବେଳ

ଯାବର ଜାବନର ହେତୁ ବାଟୀ ପରେ
ମେଘ ବି କଣ୍ଠଗା ତେର
ଆର କ'ଣ ବାକି ଥି,
କୋହ ଆର ଲୁହର ନବାତ ପଣ
ବୋଗ ଲାଗି ହେବାପରେ !

ମୁଠ ମୂଳ ଥି ଅନ୍ତ ସିଂହ
ଅମାପ ଧନ ତୁଳ ହେଲା ପରେ
ନା' ଭୋକ ମେଣ୍ଟିଲା ନା' ଶୋଷ
ଏବେ ଖୀଲ ଶୁଣିଲା କଣାଶ ହିଁ ତାଗଣେ,
ବୋଧେ ଜାବନର ଭାବକ୍ରିୟାରେ ... !

ଧୂର୍ମୁଛ ଚରିତ ଖୋଲା ଚଳେ
ଏବେ କି ଧାପଧପ ହୃଦୟରେ ଅପେକ୍ଷାରେ,
ପୁଅ ବେହୁ ପଥେ ନ ପବାନାହୁ;
ଦେଖା ହୋଇଯିବ କି' ନାତି ଗୋକା
ଖୁଲୁ ଅଶାରେ !

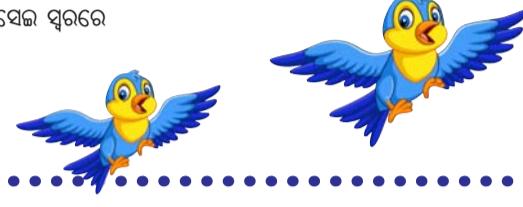
ପାଞ୍ଚ ଶ' ବୁ ସିଧା ବହିତି ହଜାରେ
ଜଗ ଚଙ୍ଗାର ତିମା ପୁଅିଅଟେ
ଚିତ୍ତିଛି ନାତି ଗୋକା ପାଇଁ,
ପୁଅ କାନେ ବିରତ ହେବ ଦେଖାହେଲେ
ନୁହି ଛୟି ଧରେବଦି ଯେ',
ମୁଁ ତା' ବୁଢା ଜେଜେ, ଶ୍ରାମରା ଥୁଲି ସୁକା ବିଷସରେ

ଫେଡ ;
ଆକି ବି ହେଲାନି ରେଟ
ପୁଅ ଭାରି ବ୍ୟସ ମାତ୍ର ଶେଷରେ,
ବୋହୁ ମାଆ ନିଜେ ଗାହି ନେଇ ଆସିଛି
ପୁମୁନଥୁ ଖୁଣ୍ଟି ପରେ,
କଥା ପଦକ ତ ହୋଏନି ମା,
ଭାରି ଉଚ୍ଚକୁ;
ଭେଟ ହେଲାନି ନାତି ସହ,
ଅପେକ୍ଷା ହରିଲା ଆର ବୁଧାବରକୁ
ନିଶ୍ଚଯ ଦେଖା ହେବ ଖୁଲୁ ଅଶାରେ !

କଳ୍ୟାଣିହିପୁର, ଗାୟଗତ
୨୨୯୯୧୨୧୦୩୦

ମୋକ୍ଷର ଦ୍ୱାର

ପରମ ଆନନ୍ଦ ଥାଏ ସେଇ ସବାରେ
ଯେଉଁ ସବାକୁ ଉପରିଷି କରିବାରେ
ବିତ୍ୟାଏ ଦିନ ବର୍ଷ ମାସ...
ନିର୍ବିକାର ଚିତ୍ରରେ
ମନ ପ୍ରାଣ ଓ ହୃଦୟକୁ ଏକ କରିବେଲେ,
ନିଜ ଭିତରେ ନିଜକୁ ହେବଦେଲେ
ଯାତ୍ରାମ୍ୟମାନ ହୋଇଯାଏ ସେଇ ଆକାର
ଆଲୋକ ଦେଖାଏ ଯାହା ପ୍ରତି ଅଶକାରେ
ସେଇ ତ ହେବ କାହିଁ ନାହିଁ...
ବେଇ ତ ପରମାୟକ ସର
ଯାହା ଖୁଣ୍ଟିତ ହୁଏ ପ୍ରତିକି ଅତରେ
ସେଇ ସୁରରେ

ବସନ୍ତ ମଞ୍ଜରୀ ମିଶ୍ର

ନିର୍ବିତ ପଥ ବି ସୁମନ ହୋଇଯାଏ
ସର୍ବଜ୍ଞରେ ବୋଲି ବେଳେ ସେ ପ୍ରେମର ବିଭୂତି
ଏକ ହୋଇଗଲେ ଥରେ ସେଇ ବୁଝାରେ
ଖେଳି ଯାଏ ମୋକ୍ଷ ପ୍ରାପ୍ତି ର ଦ୍ୱାର ।

ଅଧାରିକା, ତାଳଚର ଅର୍ମାର
ମୋ- ୯୮୭୧୧୯୪୪୪

କେହି ଜଣେ ତନୁଲତା

କେହି ଜଣେ ତନୁଲତା
ମୁଣ୍ଡ କୌତୁକ କାହୁଥି,
ଲୁଗାଇ ଲୁଗାଇ ପରୁଥୁବ ଶେଷ ଚିଠି
ପ୍ରିୟତମର,
ଗୋଗେ ଦାର୍ଶନିକ
ଶୁଣ୍ୟରେ ନିଲାଗ ଯାଇଥିବ !

ଅତିକୁ ଉଧାରି ଉଧାରି
ଉଧାରି ଆସୁଥିଲେ ଲୁହ,
କାନ ପୁଲିବି ଦେଲାନି ବୋଲି
ଆରିମାନ ଦୁହୁ,
ବରଂ ତୁମେ ନିଷ କରିଦେଇ ଚାଲିଗଲ ବୋଲି
ତୁମ ଗାନକପରିଥିଥା ଦେଇ
ମନ ମରିଯାଇଥିବ !

ତନୁଲତା ଦେହରେ ଆର ଆଗରଳି
ସେ ହଳଦା ଜଗର ଚମକ ନଥିବ
ଗୁହ ନଶ୍ତ୍ର ପୁଣ୍ୟ ରହୁ
ହେଲା ଆସୁନଥୁବେ ଆବେଗରେ
ଆବା କବି କହିବାରେ,
ଆଗପରି ଚଗଲା ପବନ ବି ସାର୍ତ୍ତନଥୁବେ
ପିଠିପଣେ ଲୋହୁଥିବା
ମୁଣ୍ଡ ଦୃଷ୍ଟ କବରାକୁ
ଉତ୍ତର ନେଇନଥୁବ ଦେହରୁ ବସନ
ଦେରାଇନଥୁବ ପଦ୍ମନାଥ ବାପ
ଆଗପରି ୩୦ରେ ଆର ପୁଣ୍ୟଥୁବ
ମନୁଧୁରିଆ ହେବ !

କୈଳାସ ରହୁ ସାହାଣୀ

ବଦିଲ, କେନ୍ଦ୍ରର
ମୋ- ୯୮୭୩୭୮୭୯୧୧୧୧

ହାଇମରା ଜୀବନ

ପାରିବା ବିଷସରେ
ନିରାଳିପଣ
ସତରେ କି ଅସହାୟ !

ଏବେ ନିରବ ଆକାଶ ହେର
ଆପ ପୁଲାକ ମାତି
ସବୁଟି ଥିଲା କବିତା
କାହାକୁ ଫୁଲୁପତ ଥିଲି
ସକାଳର ଲାପା ଚିତି ପଢିବାକୁ
ମୋତିର ଆସକଥା ।

କୃତ୍ସମାରେ କବନିତ
ଆଖି ଲୁହର ନିରବ ନିମ୍ନମୁହୁରା
ଜାବନକୁ ଜଳାଇଲା ଦେଇ
ତହରକ ଖୁବାରେ ଶିଥିବା

ପାରିବା ବିଷସରେ
ନିରାଳିପଣ
ସତରେ କି ଅସହାୟ !

ଏବେ ପୁଲେଇ ସେ ଅଛ ପାଠୋଇ
ସର୍ବଜ୍ଞ ସେହିରେ ବାନ୍ଧି ରଖିବା

ପାରିବା ବିଷସରେ
ନିରାଳିପଣ
ସତରେ କି ଅସହାୟ !

ଭାରି ସୁନ୍ଦରା ସେ ଭାରି ସମ୍ମାନ
ପ୍ରେମ ବଳରେ ଭାର କୁଆର୍ଦା ।

ଗାଉଳି ଝିଅ
ଗାଉଳି ଝିଅ ସେ ମାତି ମାଆର ଝିଅ
ବୁଲେଇ ନିରବ ସେ ଚଞ୍ଚଳ ସୁଅ ॥

ରହିବ ପୁଲେଇ ସେ ଅଛ ପାଠୋଇ
ସର୍ବଜ୍ଞ ସେହିରେ ବାନ୍ଧି ରଖିବା

ପାରିବା ବିଷସରେ
ନିରାଳିପଣ
ସତରେ କି ଅସହାୟ !

ଏବେ ପୁଲେଇ ସେ ଅଛ ପାଠୋଇ
ସର୍ବଜ୍ଞ ସେହିରେ ବାନ୍ଧି ରଖିବା

ପାରିବା ବିଷସରେ
ନିରାଳିପଣ
ସତରେ କି ଅସହାୟ !

ଏବେ ପୁଲେଇ ସେ ଅଛ ପାଠୋଇ
ସର୍ବଜ୍ଞ ସେହିରେ ବାନ୍ଧି ରଖିବା

ପାରିବା ବିଷସରେ
ନିରାଳିପଣ
ସତରେ କି ଅସହାୟ !

ଏବେ ପୁଲେଇ ସେ ଅଛ ପାଠୋଇ
ସର୍ବଜ୍ଞ ସେହିରେ ବାନ୍ଧି ରଖିବା

ପାରିବା ବିଷସରେ
ନିରାଳିପଣ
ସତରେ କି ଅସହାୟ !

ଏବେ ପୁଲେଇ ସେ ଅଛ ପାଠୋଇ
ସର୍ବଜ୍ଞ ସେହିରେ ବାନ୍ଧି ରଖିବା

ପାରିବା ବିଷସରେ
ନିରାଳିପଣ
ସତରେ କି ଅସହାୟ !

ଏବେ ପୁଲେଇ ସେ ଅଛ ପାଠୋଇ
ସର୍ବଜ୍ଞ ସେହିରେ ବାନ୍ଧି ରଖିବା

ପାରିବା ବିଷସରେ
ନିରାଳିପଣ
ସତରେ କି ଅସହାୟ !

ଏବେ ପୁଲେଇ ସେ ଅଛ ପାଠୋଇ
ସର୍ବଜ୍ଞ ସେହିରେ ବାନ୍ଧି ରଖିବା

ପାରିବା ବିଷସରେ
ନିରାଳିପଣ
ସତରେ କି ଅସହାୟ !

ଏବେ ପୁଲେଇ ସେ ଅଛ ପାଠୋଇ
ସର୍ବଜ୍ଞ ସେହିରେ ବାନ୍ଧି ରଖିବା

